

Húklið trívist – ja, í besta blóma

Oddagrein

TEIR politisku flokkarnir hava seinastu vikur-
nar kunngjørt, hvussu sjálvstýrissinnaðir ella
loysingarsinnaðir teir eru.

Í SEINASTU viku kundu flokkarnir so prógva,
hvussu búnir teir vóru at átaka heimastýrin-
um fleiri skyldur, men tá avtornaði var ein
meiriluti ímóti at yvirtaka fólkakirkjuna. Sjálv-
andi ber til at vera sjálvstýris- ella loysingar-
sinnaður og kortini atkvøða ímóti at yvirtaka
donsku kirkjuna í Føroyum, tí aðrar orsøkir –
t.d. fíggarligar – tala ímóti tí í løtuni.

KORTINI kann ikki annað enn ásannast, at
henda avgerðin í tinginum stendur í ramari
andsegn til alt sjálvstýrisprátið í seinastuni,
men hetta er kanska ikki annað enn »prát«? Jú,
hetta var helst annað enn prátt. – Var
avgerðin ikki aftur eitt gott dømi um, at í Fø-
royum trívist húkli framvegis í besta blóma?

Byráðið eigur at skamma seg

Í SEINASTU viku fylti Havnar Sjótleikarfelag
80 ár, og dagurin varð hátíðarhildin við eini
afturlitandi framfærslu fyri limum og almenn-
inginum. Harafturat markerar felagið dagin
við eini umvæling, so tað verður lættari og
hugnaligari at koma inn í húsið, eins og tann
neyðugi útbúnaðurin verður meira nútímans.

HETTA er at fegnast um, eins og fráboðanin
hjá formanninum um, at hús og feløg skulu
gerast meira virkin við fleiri leikarum og øðrum
tiltøkum.

FLESTU føroyingar eru góðir við Sjótleikar-
húsið, sum hevur verið karmur um so mangt.
Her hava vit ríðið í runsivalstríð saman við
Rólandi og her hava vit mangan lagt knørr
við knarraborð. Her hava vit dansað til
»goggu-tónleik« og her hava vit dansað
mangan »sjelara«. Nógv hjótu hava titað og
mangt kærleiksbandið man vera knýtt.

HER eru mong kend skaldaorð søgd á palli –
leikir eftir Shakespeare, Wilde, Williami ella
Valdemar – og her hevur mangur sjónleikara-
spíri fingið høvi at royna seg. Og allir filmirir
vit hava sæð í Sjótleikarhúsinum...

SJÓNLEIKARHÚSIÐ hevur havt ómetaliga
stóran týðning fyri ikki bara havnarfólk, men
fyri flest allar føroyingar. Og tað átti Tórs-
havnar býráð at kunna takka felagnum fyri
við eini veruligari gávu. At geva felagnum ein
kekk við 5000 krónum er ein so stór skomm,
at tað hevði verið betur ógjørt. Men hvat,
henda upphæddin er jú helvtin av tí, sum
føroyameistarinn í fótbóliti fekk í fjør, so tað er
helst í samljóði við okkara mentanarpolitikk!

Sosialurin

Viðmerking

Hvat er tað, sum pínir Javnaðarflokkkin?

Í oddagreinini í Sosialinum
leygardagin 14. februar
verður sagt frá, at leiðsla
sambandsflokksins hevur
fingið ein dyggan framman-
á. Grundgevingarnar eru
fyri tað fyrsta, at 30% av
sambandsveljarunum vilja
hava meiri sjálvstýri og fyri
tað næsta, at undirritaði fær
littla undirtektu sum lög-
mansevni. Ein triðja grund-
gevingin er, at skrivari
Sambandsflokksins vil
sleppa av við ríkisstuðulin.
Ongin av hesum grundgev-
ingum kann nýtast.

Broytingar í ríkis- felagsskapinum

Í viðtøkum Sambandsflokks-
ins hevur leingi staðið:
»Sambandsflokkurin var
við til at orða og at sam-
tykkja heima- og uttanríkis-
lógina, og hann er tí eisini til reiðar
at gera tær stjórnarligu
broytingar, ið hann heldur
tæna fólkinum best«. Um
tað eru 20% ella 30% ella
fleiri, sum t.d. vilja broyta
heima- og uttanríkislógina,
eiga tey at leggja fyri flokkinn, hvør-
ar broytingar tey vilja hava,
og málið verður tikið til
viðgerðar. Ein meiriluti í
flokkinum skal so taka
støðu til, um hesin vilji lýk-
kur treytirnar í viðtøkum.

Sambandsflokkurin sigur
ikkj nei til at broyta heima-
stýrislógina. Tvørturímóti.
Vit skjóta upp eina ráð-
stevnu í ár, har vit og aðrir
kunnu fáa sakligar upplýs-
ingar um møguleg brek á
heima- og uttanríkislógina, og
hvussu bótast kann um.

Tað, sum vit hava sagt nei
til, er at Tjóðveldisflokkur-
in (avgjörður loysingar-
flokkur), Fólkaflokkurin

(nú avgjörður loysingar-
flokkur) og Javnaðarflokk-
urin (vil gera klárt til
loysingina) saman við hin-
um yvirtøku- og loysingar-
flokkunum fáa blanco full-
trú til okkara vegna at fyr-
reika og skipa fyri loysing-
ini.

Løgmansevni Sambandsflokksins

At sambandsveljarar ikki
alment vilja taka støðu til,
hvønn teir vilja hava sum
løgmansevni næstu ferð,
gevir heldur ikki trupul-
leikar. Í tveimum veljara-
kanningum hevur úrslitið
verið ávikavist 7% og 9%
til mín, ta seinnu ferðina 16
ferðir fleiri enn næsti mað-
ur.

Ynski skrivarans

At skrivari Sambandsflokks-
ins vil reka ein politikk,
sum ger, at vit hava minni
tørv á ríkisstuðlinum, er
einki nýtt. Tað hevur altíð
verið málið hjá Sambands-
flokkinum. Skrivarin er iva-
lest fult greiður um, at
hetta er bert møgulegt, um
fíggaripolitikkurin hjá Sam-
bandsflokkinum verður rik-
in. Her gongur sjón fyri
søgn.

Hvat er tað, sum pínir Javnaðarflokkkin?

Tað er tann sama ræðslan
fyri at standa til svars fyri
úrslitum av sínum egna
politikki. Hetta sæst eisini í
somu oddagrein, har stendur:
»Kenna vit Sambands-
flokkinn rætt, setur hann seg
helst uttanfyri, so hann aft-
an á kann siga, at tað vóru
hinir, sum gjørdur broyting-
ar, eins og hann hevur gjørt

aður«. Tað er hetta, sum
pínir javnaðarmenn inn at
sáluni.

Teir vita betur enn nakar,
at Sambandsflokkurin setti
seg ikki uttan fyri í 1974,
1978 ella 1985. Hann bleiv
settur uttanfyri. Tað bleiv
hann ikki í 1981, tá allur
fiskiflotin varð koyrdur
fastur, og tá samfelagið ann-
ars var í fíggarjarkreppu. Tað
bleiv hann heldur ikki í
1994, tá samfelagið Føroy-
ar var farið á húsagang.

Javnaðarflokkurin varð
ikkj settur uttan fyri í 1981.
Hann tordi ikki at vera við í
neyðugu upprúðingini.
Hann varð heldur ikki settur
uttan fyri í 1994. Hann byr-
að at luttaka í hesi upprúð-
ing, men kláraði ikki at
halda út. Javnaðarflokkurin
setti seg sjálfvan uttan fyri í
1994 í hálvan valseiði.

Og tann beiskasti bitin er,
at javnaðarmenn vita ov
væl, at meðan sambands-
menn vóru settir uttanfyri,
koyrdu teir saman við hin-
um yvirtøku- og loysingar-
flokkunum Føroyar á hús-
gang. Teir vita eisini full-
væl, at upprúðingarbeiðið
aftan á fíggarligu trup-

ulleikarnar í 1980 og aftan
á húsagangin í 1993 hevði
ikkj verið gjørt til lítar, tók
Sambandsflokkurin ikki um
endan.

Heilt bevist brúkar Javn-
aðarflokkurin heima- og uttan-
ríkislógina at skylda upp á fyri
at fáa fólk at gloyma, at tað
var Javnaðarflokkurin, sum
stóð á odda fyri tí politikki,
sum førði til húsagangin.

Samráðingarnar aftaná løgtingsvalið

Javnaðarflokkurin hevur
funnið út, at ongin flokk-
ur fer í samgongu við Sam-
bandsflokkin, um hann ikki
vil gera munandi broyting-
ar í ríkisfelagsskapsviður-
skiftinum. Hetta er heldur
onki nýtt. Hetta varð endur-
tikið upp í saman í árunum
frá 1974 til 1981 og í árun-
um 1985 og úteftir.

Ongin skal ivast í, at
koma loysingarflokkarnir,
óansæð um tað er Javnað-
arflokkurin, Tjóðveldis-
flokkurin, Fólkaflokkurin
ella aðrir flokkar við tøk-
ligum uppskotum til broy-
tingar av heima- og uttanríkis-
lógini, so vil Sambandsflokkurin
taka upp samráðingar við
hesar flokkar. Eru uppskot-
ini skilagóð, taka vit undir
við teimum.

Men vit krevja, at javnað-
armenn og aðrir tora at bera
fram, hvat teir veruliga ætla
at broyta og fremja. Tað tora
teir ikki. Les aftursvarið hjá
formanni Javnaðarflokksins
til Finnboğa Ísakson, sum
stendur á somu síðu á sama
blað sum oddagreinin.

Edmund Joensen,
løgmaður

Lesarabrev

Bankesagen – årsagen til denne?

Var det ikke fortællingen om
kejserens nye klæder, der
blev fremført igennem fir-
terne, med de valgte lands-
styres og lagtingsfolk i hov-
derrollerne – embedsmænd-
ene som lakajerne og be-
folkningen som passive
statister?

Færøerne skulle i nye
klæder – skrædderne blev
udnævnt. Guldrådene blev
frembragt, spundet, klippet
og syet.

Klæderne skulle være
store for at passe kejseren –
der måtte hentes flere guldrå-
dene. Skrædderne arbej-
dede dag og nat, der blev

skaffet guldråder, klippet,
syet – endelig var klæderne
færdige.

Dag kom da kejseren
skulle i klæderne for at vise
dem frem for folket.

Turen gik fra Tinganes –
folket var samlet og
undredes over kejserens
nye klæder. Næst frem til
rigsombudets bygning er
der en, som råber, han har
ingen klæder på – folkets
rolle som statister ophørte
og de råbte: hvor er klæd-
erne – hvor er guldnet blevet
af???

Man ledte, skrædderne
var forsvundet, fundet er de

ikke endnu, men man
mener, at de findes i Dan-
mark, hvor nogle instruk-
tører igennem årene har
udtalt, at forestillingen på
Færøerne nok ikke blev
overskudsgivende. Dette
blev pure afvist af de fær-
øske aktører, fordi: banker-
ne havde givet tilsagn om
lån til fremførelsen, mod
pant i kejserens guldkamm-
er.

Fremførelsen af Kejse-
rens nye klæder blev ikke
godt modtaget. Bankerne
mistede mange penge –
kejserens guldkammer
tømt. Kejseren måtte ud at

låne kapital.

Statistikerne måtte erkende,
da de vågnede dagen der-
på, at det var dem en dyr
rolle, at medvirke i op-
førelsen, fordi kejseren
havde pålagt dem at betale
underskuddet af forestill-
ingen – indtil man måske
en dag fandt skrædderne,
man leder stadig efter dem
i Danmark da de nok ikke
findes her på Færøerne –
eller er de så snedige, at de
er blevet her???

H. Christensen